

॥ ५८ ॥ इत्यारण्यके पूर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे दशोधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ५३ ॥ सात्विति नाव्याश्रमं नावातार्यमाश्रमं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मुनेर्विभांडक
स्य विहारं बहिर्गमनं चारयामास चारैरधिगतवती ॥ ४ ॥ समाधाय बोधयित्वा इति कार्यतां इति कर्तव्यतां अंतरं असान्निध्यं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ कौश्यांबुस्यामास्वकुशासने उपविश यथोपजो
धनं च प्रददौ भूरितानि विविधानि च ॥ ततोरूपेण संपन्नावयसाचमहीपते ॥ स्त्रिय आदाय काश्चित्साजगाम वनमंजसा ॥ ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते आर
ण्यके प० तीर्थयात्राप० लोमश तीर्थयात्रायां ऋश्यश्रुंगोपाख्यानो दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ५३ ॥ लोमश उवाच
सा तु नाव्याश्रमं च क्रेराजकार्यार्थं सिद्धये ॥ संदेशाच्चैव नृपतेः स्वबुद्ध्या चैव भारत ॥ १ ॥ नानापुष्पफलेष्वैऋऋत्रिमैरुपशोभितैः ॥ नानागुल्मलतोपैतैः स्वादु
कामफलप्रदैः ॥ २ ॥ अतीवरमणीयं तदतीव च मनोहरं ॥ चक्रे नाव्याश्रमं रम्यमद्भुतोपमदर्शनं ॥ ३ ॥ ततो निबध्यतां नावमदूरे काश्यपाश्रमात् ॥ चारयामास पुरु
षैर्विहारं तस्यैव मुनेः ॥ ४ ॥ ततो दुहितरं वेस्यां समाधायेति कार्यतां ॥ हृष्ट्वांतरं काश्यपस्य प्राहिणो हृद्धि संमतां ॥ ५ ॥ सातत्र गत्वा कुशलतपो नित्यस्य संनिधौ ॥ आ
श्रमं तं समासाद्य दर्शतमृषेः सुतं ॥ ६ ॥ वेश्योवाच कच्चिन्मुने कुशलं तापसानां कच्चिच्चर्वा मूलफलं प्रभूतं ॥ कच्चिद्भवान् रमते चाश्रमे स्मिन्स्वावैद्रष्टुं सांप्र
तमागतोस्मि ॥ ७ ॥ कच्चित्तपोवर्द्धते तापसानां पिता च ते कच्चिदहीने तेजाः ॥ कच्चित्त्वया प्रीयते चैव विप्रकच्चित्स्वाध्यायः क्रियते च ऋश्यश्रुंग ॥ ८ ॥ ऋश्यश्रुं
ग उवाच ऋद्ध्या भवान्ज्योतिरिव प्रकाशते मन्ये चाहं त्वामभिवादनीयं ॥ पादवैते संप्रदास्यामि कामाद्यथा धर्मं फलमूलानि चैव ॥ ९ ॥ कौश्यांबुस्यामास्वय
थोपजोषं ऋष्णाजिने नावृतायां सुखायां ॥ क्वचाश्रमस्तर्वा किनामचेदं ब्रतं ब्रह्मं श्ररसि हि देववत्त्वं ॥ १० ॥ वेश्योवाच ममाश्रमः काश्यप पुत्ररम्यस्त्रियोजनं शै
लमिमंपरेण ॥ तत्र स्वधर्मो नाभिवादने न चोदकं पाद्यमुपस्थशामि ॥ ११ ॥ भवतानां भिवाद्यो हं मभिवाद्यो भवान्मया ॥ व्रतमेतादृशं ब्रह्मन्यरिष्वज्यो भवान्म
या ॥ १२ ॥ ऋश्यश्रुंग उवाच फलानि पक्वानि ददानि तेऽहं भृष्टातकान्यामलकानि चैव ॥ करुष्वकानीं गुदधन्वनानि पिप्पलानां कामकारं कुरुष्व ॥ १३ ॥
लोमश उवाच सातानि सर्वाणि विवर्जयित्वा भक्ष्याण्यनर्हाणि ददौ ततोऽस्य ॥ तान्यृश्यश्रुंगस्य महारसानि शृशंसुरूपानि रुचिं ददुर्हि ॥ १४ ॥ ददौ च माल्या
निसुगंधवंति चित्राणि वासांसि च भानुमंति ॥ पेयानि चाग्राणि ततोऽमुमोद चिक्रीड चैव प्रजहास चैव ॥ १५ ॥

वयं तथा सुखं सुखायां सुखकरी ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अनर्हाणि अति उत्तमत्वाद्भूम्यानि ॥ १४ ॥ १५ ॥